

ΟΜΗΡΕΙΟ
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ
ΔΗΜΟΥ ΧΙΟΥ

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΒΑΡΡΙΑΣ

ΓΛΥΠΤΙΚΗ
Πηχυλίδες & Ρυάδες
SCULPTURE

ARISTIDES
VARRIAS

2006

Στα αρχαία λατομεία της Παρίας Λίθου.

Το Ομήρειο Πνευματικό Κέντρο Δήμου Χίου με ιδιαίτερη χαρά, τιμή και περηφάνια παρουσιάζει τον σπουδαίο συμπατριώτη γλύπτη Αριστείδη Βαρριά στους συμπατριώτες μας.

Ζώντας και δημιουργώντας μακριά από τη γενέθλια γη ο Αρ. Βαρριάς διαγράφει εδώ και χρόνια μια πολυσήμαντη καλλιτεχνική διαδρομή. Ωστόσο δεν ευτύχησε μέχρι τώρα να παρουσιάσει στη Χίο ολοκληρωμένη έκθεση του αξιοθαύμαστου έργου του. Σύνηθες φαινόμενο βέβαια για πολλούς καλλιτέχνες σε πολλούς τόπους.

Ο Χιώτης, Παριανός, Έλληνας, Ευρωπαίος γλύπτης κινούμενος από κατάκτηση σε κατάκτηση, από αναζήτηση σε αναζήτηση καταθέτει μ' αυτή την έκθεση την ωριμότητα ή μάλλον τον πυρήνα της αγάπης του για την Παριανή πέτρα.

Είναι πράγματι ολοφάνερη η προσωπική σχέση του Αρ. Βαρριά με αυτή την πέτρα. Λες και όλα ξεκίνησαν εδώ και χρόνια από μια τρυφερή κουβεντούλα και τώρα πια ο καλλιτέχνης τότε ακινητοποιεί και τότε αφήνει τη ζωή να σκιρτά με απαράμιλλη δεξιοτεχνία στους παράξενους χρωματισμούς του υλικού του. Παρατηρώντας τα έργα του αναρωτιέσαι αν το μάρμαρο έχει δημιουργηθεί για να μεταμορφώνεται από ανθρώπινα χέρια σε λυρικό πομπό ιδεών, ονείρων, συναισθημάτων. Τα έργα του Αρ. Βαρριά σε παρασύρουν σε ένα πρωτότυπο γοητευτικό παιχνίδι μυστηρίου και φαντασίας που φθάνει ως το πιο βαθύ αγνάντεμα του νου εκεί που απαιτείται η ατομική προσπάθεια αποκάλυψης και ερμηνείας της αέναης κίνησης της ζωής.

Καλωσορίζοντας τον Αρ. Βαριά στον τόπο του θέλουμε να πιστεύουμε πως αυτή η έκθεση θα αποτελέσει ένα φυλαχτό νοσταλγίας στην καλλιτεχνική του πορεία και μια συναρπαστική εμπειρία για εμάς που είχαμε την χαρά να την απολαύσουμε.

Για το Ομήρειο Πνευματικό Κέντρο
Δήμου Χίου

Ο Πρόεδρος του Δ.Σ.

Αντώνης Λάρδας

Αντιδήμαρχος Χίου

Εμπνευσμένος δημιουργός ο Αριστείδης Βαρριάς "νοιώθει" και πλάθει χαρισματικά την Παρριά λίθο, τον περίφημο λυχνίτη της Πάρου. Πλάθει πρόσωπα που ακτινοβολούν πέρα από την αριτιότητα του "μετιέ" μια πολύ προχωρημένη ποιητική πάνω απ' όλα διάθεση.

Γι' αυτό και οι εμπνευσμένες τώρα από τον Καβάφη, τον "μεγάλο" Αλεξανδρινό Πηγυλίδες του έρχονται να "δέσουν" με το προηγούμενο έργο του. Δεν θα μπορούσε να υπάρξει πιο χαρισματική απόδοση των μορφών του Καβάφη από αυτήν που βλέπουμε και νοιώθουμε στα πρόσωπα που έπλασε πρόσφατα ο Βαρριάς. Πρόσωπα σε ονειροπόληση, σε αναμονή, πρόσωπα που πάλλονται από συναισθήματα, προαισθάνονται καταστάσεις, αναμοχλεύουν μνήμες, προκαλούν βιώματα και ανεξίτηλες από τον χρόνο εντυπώσεις. Πρόσωπα άτεγκτα και συνάμα τόσο ανθρωπινα.

Σε χαρισματικό διάλογο μαζί τους οι εμπνευσμένες από το Ελύτη Ρυάδες σε Οπάλλιο προκαλούν χαρισματικά τη φαντασία μας μέσ' από το "αφηρημένο" παράστημά τους. Κυκλοτερώς εγγράφονται χάρη στην κίνηση που υποβάλλουν στο χώρο ολόγυρα εγκαθιστώντας και ενορχηστρώνοντας μιαν ιδιοματική ατμόσφαιρα. Πρόκειται για μορφές και σχήματα που προκαλούν ανεξάντλητους συνειρμούς ανάλογα με τα βιώματα του καθενός από εμάς.

Προικισμένα με μιαν "οργανική" υπόσταση τα γλυπτά αυτά τεκμηριώνουν διαχρονικές υπάρξεις. Υπάρξεις που κυκλοφορούν, αιωρούνται, μετακινούνται και ελίσσονται ανάμεσά μας, αλλά που εμείς δεν αντιλαμβανόμαστε με τις κοινές αισθήσεις μας. Γι' αυτό και τα γλυπτά του Βαρριά μας αποκαλύπτουν χαρισματικά την υπάρξή τους, τεκμηριώνοντας συγχρόνως το ταλέντο του δημιουργού.

Ντόρα Ηλιοπούλου - Ρογκάν

Δρ. Ιστορικός της Τέχνης - Τεχνοκριτικός

Aristides Varrias, being an inspired creator, "feels" and molds the Parian marble, the famous lychnitis, in a charismatic way. He molds "prosopa" which radiate besides the perfectness of the "metier", a very advanced, above all, poetic mood.

This is why the recent sculptures Pegylides, inspired by Kavafis, the "great" Alexandrine, come to "match" with his previous work. It couldn't be more charismatic restitution of Kavafis heroes than this, which we see and feel in the faces, which Varrias recently elaborated (sculpted). They are faces expressing reverie, expectation, prosopa which palpitate from emotions, anticipate conditions, pry memories, challenge experiences and indelible through time impressions. Prosopa, which are invincible and, at the same time, so human.

In the charismatic dialogue with them, the inspired from Elytis Ryades, worked out artistically on Opal, challenge our fantasy in a charming way, through their abstract appearance. They are enrolled circularly, because of their movement, which they impose on the space all around, installing, and "enorchestrating" an idiomatic atmosphere. They are figures and shapes, which cause inexhaustible coherences, according to the experiences of each of us.

These sculptures, gifted with an "organic" substance, indicate everlasting beings. Beings, which circulate, swing, transportate and wind between us, but we do not perceive them with our common senses. That's why the sculptures of Varrias reveal to us charismatically their very beings, proving at the same time the talent of their creator.

Dora Eliopoulou - Rogan

Dr. History of Art - Art critic

Πηγυλίδες & Ρυάδες

Οι Πηγυλίδες είναι μια σειρά γλυπτών, 12 προσώπων, που κινούνται αθόρυβα στα μυστικά μονοπάτια της ποίησης του Καβάφη. Είναι ένα καινούργιο ταξίδι, ένας "Αλεξανδρινός" πλους, μια νέα πορεία διαλόγου μου με τις λατύπες της Παρίας Λίθου.

Η Παρία Λίθος, είναι το θεϊκό υλικό που βγήκε από τα σπλάχνα της Παριανής γης και σάρκωσε τα πιο σημαντικά έργα γλυπτικής της Ελληνικής αρχαιότητας. Κυκλαδικά ειδώλια, Κούροι και Κόρες, ο Ερμής του Πραξιτέλη, ο Παις του Κριτίου, η Νίκη της Σαμοθράκης, η Αφροδίτη της Μήλου, είναι μερικά από τα αριστουργήματα που φιλοτεχνήθηκαν από το Παριανό μάρμαρο, τον μοναδικό για τη λευκότητα, απαλότητα και διαφάνειά του "Λυχνίτη". Βεβαίως, πάνε περισσότερο από επτά αιώνες που το περίφημο αυτό μάρμαρο έχει εξαντληθεί. Όμως, αρκετά μικρά κομμάτια του, λατύπες, είναι θησαυρισμένες στα αρχαία λατομεία του, καθώς επίσης και διάσπαρτες στους πέριξ λόφους.

Αυτά τα κομμάτια εδώ και είκοσι πέντε χρόνια αποτελούν για μένα πρόκληση. Η διαδικασία εξεύρεσης και επιλογής τους είναι από μόνη της ένα ταξίδι στην ιστορία και την αισθητική. Όταν τα αντιμετωπίζεις με την απαιτούμενη αγάπη και σεβασμό, σου επιτρέπουν να νοιώσεις την κρυμμένη για αιώνες μέσα τους δύναμη. Στη γλυπτική μου, δεν χρησιμοποιώ αυτά τα κομμάτια απλά σαν υλικό πάνω στο οποίο μπορεί ο καλλιτέχνης να αποτυπώσει ένα πραγματικό ή φανταστικό πρόσωπο. Αντιθέτως, στέκονται απέναντί μου σαν μοναδικές οντότητες, ως ετερότητες, ικανές να προκαλούν τον καλλιτέχνη σε ένα διάλογο μαζί τους τέτοιο, που μεταποιεί τις ατομικότητες σε πρόσωπα. Κι αυτό γιατί, το "πρόσωπο" είναι κυρίως και κατ'εξοχήν μια ετερότητα "εν πλω". Είναι ένα "εγώ", που άνοιξε πανιά, που σαλπάρει και ταξιδεύει για να συναντήσει ένα "εσύ".

Έτσι στο κάθε γλυπτό, απλά, απελευθερώνεται το πρόσωπο που ενυπάρχει στη λατύπη, χωρίς να παραμορφώνεται το αρχικό της σχήμα. Ακόμη και τα εργαλεία που χρησιμοποιούνται σ' αυτό το διάλογο με το μάρμαρο είναι αυτά τα ίδια τρία βασικά εργαλεία που χρησιμοποιούσαν και οι Αρχαιοέλληνες γλύπτες - το βελόνι, το ντεσλίδικο και το καλέμι. Μάλιστα, όχι μόνο το αρχικό σχήμα και το χρώμα της λατύπης, αλλά και η όλη διαδικασία είναι ανιχνεύσιμα, μια που αφήνονται ορατές οι ζώνες επεξεργασίας, ανάμεσα στο απολύτως ακατέργαστο και στο απολύτως φινιρισμένο.

Το όνομα κάθε γλυπτού δεν είναι δηλωτικό του "είναι" του, αλλά αναφέρεται στα συμβεβηκότα. Έτσι τα ονόματα λειτουργούν όπως ακριβώς λειτουργούν και τα δικά μας ονόματα: "ανασταίνουμε" έναν πρόγονό μας με το να παίρνουμε το όνομά του. Πιο πλατιά, μέσω της αναφοράς του ονόματός μας σε έναν Άγιο, προσδιορίζουμε τη σχεσιακή μας αναφορά στο

σύνολο της παράδοσης και του Ελληνοχριστιανικού μας πολιτισμού. Τέτοιου είδους αναφορά επιχειρείται και με τα ονόματα των γλυπτών του κύκλου Πηγυλίδες, που παραπέμπουν σε πρόσωπα από την ποίηση του Αλεξανδρινού ποιητή.

Οι Ρυάδες είναι ένας κύκλος γλυπτών εργασμένων σε Οπάλλιο. Είναι 12 φιγούρες, που χορεύουν στο ρυθμό της ποίησης του Ελύτη.

Καθώς συχνά περιδιαβαίνω την Παριανή γη, αναζητώντας λατύπες λυχνίτη, απομεινάρια δηλαδή της υπέροχης και εξαντλημένης από αιώνες Παρίας Λίθου, "σκόνταψα" πάνω σε κομμάτια Οπάλλιου. Ο Οπάλλιος, ο ημιπολύτιμος αυτός λίθος με τη γοητευτική υφή και τους γαλακτώδεις μεταβαλλόμενους ιριδισμούς του, δεν προσφέρεται για γλυπτική. Κατά κανόνα στη γλυπτική ο καλλιτέχνης αναζητεί ένα "υπάκουο" και εύπλαστο στα χέρια του υλικό, για να μπορέσει να το "πλάσει" έτσι που να μπορέσει να υλοποιήσει την εικόνα που έχει στο μυαλό του. Ο Οπάλλιος, σε αντίθεση με το Λυχνίτη, είναι σκληρός και δύστροπος.

Στις λατύπες της Παρίας Λίθου σου δίνεται το σχήμα κι η σκέψη πως το κάθε συγκεκριμένο κομμάτι στην κυριολεξία περίσσεψε από τον "σπόνδυλο κάποιανου Δία". Σου δίνεται το χρώμα που οι αιώνες απόθεσαν στην επιφάνειά του - αυτή η αρχαία σκουριά. Ο διάλογος σεβαστικός και μειλίχιος στην ανάδειξη της μορφής, της δικής του μορφής, που σέβεται το αρχικό σχήμα και χρώμα.

Αντιθέτως, ο διάλογος με τον Οπάλλιο ανελέητος. Σου επιβάλλει με τη σκληράδα του τον οφειλόμενο σεβασμό. Στην όποια παραβίαση των συμβάσεων σπάει η σμίλη. Γίνεται πιο συμβατός σε διαπραγματεύσεις και πιο συγκαταβατικός μόνο στις νευρώσεις, εκεί που ο ήλιος και η αλμύρα των αιώνων του δίδαξαν τη σεμνότητα. Εκεί βρήκαμε μια γλώσσα να συνεννοηθούμε. Η σκληρή σαν κρύσταλλο και γυαλιστερή επιφάνεια μοιάζει να λιώνει, αναδεικνύοντας φιγούρες ανάλαφρες και χορευτικές.

Τα ονόματα των γλυπτών του κύκλου Ρυάδες, δανεισμένα από την ποίηση του Ελύτη, κάνουν απλή αναφορά στα συμβεβηκότα του "είναι" τους.

Αριστείδης Βαρριάς

Χίος, 2006

Pegylides & Ryades

"Pegylides" is a collection of sculptures, twelve "prosopa", which are moving noiselessly in the paths of Kavafi's poetry. For me it has been another voyage, an Alexandrine sail, a new stage of my dialogue with the latypes of the Parian marble.

Parian marble is the divine element, which came out of the heart of Parian Land and gave birth to the most significant sculptures of the Greek antiquity. Cycladic idols, kouri and kores, Hermes of Praxitelis, the "adolescent" of Critias, Nike of Samothraki, and Aphrodite of Melos are some of the masterpieces, which are made by Parian Marble, the unique for its lucidity, softness and transparency "lychnitis". Unfortunately, it has been more than seven centuries since this precious marble has been expired. Still, many small pieces, latypes (leftovers) are stored into the galleries of the ancient quarries, as well as spread onto the hills around.

For the last 25 years these pieces has been a challenge for me. The process of discovering them is by itself a voyage into history and aesthetics. When you approach them with the required respect and care they allow you to feel their strength, which is hidden inside them for centuries. In my sculpture these pieces do not stand for me as a mere element, which a sculptor uses to form a real or imaginary face. They rather stand in front of me as unique entities, as heterocities, able to cause such a dialogue with the artist, able to transform both into "prosopa". This happens because a "prosopon" is first and above all, a traveling being. It is an 'ego' who opens its sails, an "I" who travels to meet a "thou".

So my sculptures become a liberating process for the face that is hidden in each latype and this happens without altering the original shape and colour of each latype. Even the instruments I use in this process are those simple three tools, which the ancient Greek sculptors used: the needlepoint chisel, the folk point and the flat. Additionally, not only the original shape and color are visible, but also in these sculptures, the viewer can detect even the stages of the process, because the zones between the absolute untouched and the perfectly worked are left detectable in purpose.

The name of each sculpture does not reveal its very being, but rather refers to the see. So their names operate the same way as our names do. We "rise" out ancestors by giving their names to our children. Broadly, by naming ourselves in a reference to a "saint" we define our relationship with the whole tradition of our Greek and Christian culture. This kind of reference I am attempting by naming this way my collection Pegylides. Their names are after persons from the poetry of Kavafis, the poet of Alexandria.

"Ryades" is a cycle of sculptures worked out artistically on opal. They are 12 figures, which dance with the rhythm of Elytis poetry.

One day, walking around the island of Paros, searching for latypes of Lychnitis (the leftovers of the fabulous Parian marble, which has been expired since centuries) I came across with pieces of opal. Opal, the semiprecious stone with the charming texture and its milky and altering iridisms is not considered as a proper element for sculpture. The artist in sculpture, usually, seeks for an "obedient" and transformable element, in order to work on it and materialize the image he has in mind. Opal is not like that or like lychnitis. On the contrary it is a tough and moody element.

Concerning the latypes of Parian marble it is given to you the shape and the impression that each particular piece is a leftover from the "vertebra of some Zeus". It is also given to you the color which centuries have put on its surface, this "old rust". The dialogue with lychnitis is respectable and mild in the process of revealing its own face, in a way that the original shape and color of each piece is respected.

On the contrary, the dialogue with Opal is "merciless". Opal uses its toughness in order to impose on you the demanding respect. In every violation of this agreement the result is a broken chisel. Opal becomes more negotiative and more condescending only across its "nerves", there, where the sun and the salt of the time have taught him humility. Onto these lines we have discovered a way of mutual communication.

There the solid as crystal and shining surface looks like melting and revealing light and dancing figures.

The names of Ryades sculptures borrowed by the poetry of Elytis, simply, refer to the see of their very being.

Aristides Varrias

Chios, 2006

Πηχυλίδες
Pegylides

Ἦσαν θαρρῶ μαβιά

Αγιστομένης εκ Λυβίας

Ο Δημήτριος αποχωρών

Che Fece

Η Υπηρέτρια του Κλείτου

Μέρες του 1909

Δαλασσηνή

Δεν έχει πλοίο για σε

Κρατησίκλεια

Μετάνευρα

Ηδύοινος

Οδοιπόρος για τα Σούσα

Ρυάδες
Ryades

Ελένη

Έφλεκτες λευκές ιδέες

Κόρη γυαλιστερή σαν όστρακο

Η εκδίχηση των ονείρων

Λοξά κατάρτια εξ' απ' το νερό

Μνήμη του λαού μου

Μέσ' στ' αυτιά των δένδρων

Ο κήπος έπεφτε στη θάλασσα

Οι σημάντορες άνεμοι

Το Ερέχθαιο των πουλιών

Το φυτό που κελάηδησε

Φωνήεντα που κρούονται : αει

1992. Σκαλίζοντας το Δένδρο της ζωής στο αμφιθέατρο του Frome της Αγγλίας.

2006. Προτομή του Αρχιλόχου. Ο Δήμαρχος Πάρου κ. Ι. Ραγκούσης και η τεχνοκριτικός κ. Ντ. Ηλιοπούλου-Ρογκάν προλογίζουν την έκθεση "Ο Αρχιλόχος και η εποχή του".

Ο Γλύπτης

Ο Αριστείδης Βαρριάς γεννήθηκε στη Χίο το 1949, όπου και έζησε μέχρι τα 18 του χρόνια, κοινωνώντας με τα σπουδαία επιτεύγματα της Βυζαντινής τέχνης της ιδιαίτερης πατρίδας του, αλλά και τη μεγάλη παράδοση της λαϊκής τέχνης του νησιού, καθημερινό βίωμα για τον ίδιο. Σπούδασε Θεολογία στη Θεσσαλονίκη, (1972), Ποιμαντική Ψυχολογία στο Princeton, (Th.M., 1975), Κλινική Ποιμαντική στο Bellevue Hospital Center, στην Παν/μιακή Κλινική του New York University και σε άλλα ιδρύματα. (C.P.E., 1977). Παράλληλως ασχολήθηκε με τη μουσική και τις εικαστικές τέχνες. Μελετώντας την περιθωριακότητα και τη σχέση του κοινωνικού περιθωρίου με την Εκκλησία, έγινε διδάκτορας Θεολογίας του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης το 2004.

Από το 1979 ζει και εργάζεται στην Πάρο ως εκπαιδευτικός και ως γλύπτης, αναζητώντας την αλήθεια του προσώπου, τόσο μέσα από τις διαύλους της διανόησης και της επιστημονικής έρευνας, όσο και μέσα από τους αποκαλυπτικούς δρόμους της τέχνης. Είναι παντρεμένος με τη Μαρία Αρκουλή και έχει δύο γιους. Τα τελευταία χρόνια είναι σύνδεσμος της Ελλάδας με την Ευρωπαϊκή Κοινότητα των Βράχων (E.C.O.S.), υπηρέτησε ως αντιπρόεδρος του Διεθνούς Κύκλου Τέχνης Πάρου (I.P.A.C.) και δίδαξε γλυπτική στο Hellenic International School of Arts (H.I.S.A.).

Η πρόσφατη συλλογή γλυπτών του "Ρυάδες", μια σειρά από 12 αφηρημένες φιγούρες εμπνευσμένες από την ποίηση του Ελύτη, είναι εργασμένη σε Οπάλλιο. Όλα τα άλλα γλυπτά του είναι σκαλισμένα σε λατύπες παριανού μαρμάρου, την περίφημη και μοναδική για την λευκότητα, διαύγεια και απαλότητα "Παρία Λίθο" των αρχαίων. Είναι μάλιστα δουλεμένα με τα ίδια εκείνα εργαλεία, που χρησιμοποιούσαν οι αρχαίοι Έλληνες γλύπτες.

"Εμπνευσμένος δημιουργός ο Αριστείδης Βαρριάς (γράφει η Δρ. Ιστορικός της Τέχνης και τεχνοκριτικός κ. Ντόρα Ηλιοπούλου Ρογκάν) "νοιώθει" και πλάθει χαρισματικά την Παρία Λίθο, τον περίφημο Λυχνίτη της Πάρου. Πλάθει πρόσωπα που ακτινοβολούν πέρα από την αριότητα του "μετιέ" μια πολύ προχωρημένη ποιητική πάνω απ' όλα διάθεση.Πρόσωπα σε ονειροπόληση, σε αναμονή, πρόσωπα που πάλλονται από συναισθήματα, προαισθάνονται καταστάσεις, αναμοχλεύουν μνήμες, προκαλούν βιώματα και

ανεξίτηλες από το χρόνο εντυπώσεις. Πρόσωπα άτεγχα και συνάμα τόσο ανθρώπινα". Για δε τα αφηρημένα του γλυπτά σημειώνει: "Προικισμένα με μιαν "οργανική" υπόσταση τα γλυπτά αυτά τεκμηριώνουν διαχρονικές υπάρξεις. Υπάρξεις που κυκλοφορούν, αιωρούνται, μετακινούνται και ελίσσονται ανάμεσά μας, αλλά που εμείς δεν αντιλαμβανόμαστε με τις κοινές αισθήσεις μας. Γι' αυτό και τα γλυπτά αυτά του Βαρριά μας αποκαλύπτουν χαρακτηριστικά την ύπαρξή τους, τεκμηριώνοντας συγχρόνως το ταλέντο του δημιουργού".

Το 1997 ο ζωγράφος και γλύπτης Άλκης Γκίνης προλογίζοντας το λεύκωμα "Το Αλφαριθμητάρι της Πέτρας" έγραψε για τον Βαρριά: "...Το εικαστικό του ενδιαφέρον βρίσκεται επικεντρωμένο στην ανθρώπινη μορφή, ενώ ο μινιμαλιστικός χαρακτήρας των μορφών που επιλέγει να σκαλίζει, περιέχουν στοιχεία από τη λαϊκή τέχνη και τα κυκλαδικά ειδώλια ως προς τη λιτότητα των μορφών και την αφαίρεση. Δεν ενδιαφέρεται να πλουτίσει τα γλυπτά του με περιττές λεπτομέρειες και τελειώματα, αρκούμενος σε μια αποσπασματική διατύπωση. ...Τα μορφολογικά ιδιώματα των γλυπτών του Αριστείδη Βαρριά εμπεριέχουν την αυτονομία του τυχαίου δοσμένη από την ίδια τη φύση. Με αυτά τα κριτήρια ο καλλιτέχνης επιλέγει την τοποθέτηση της μορφής που πρόκειται να σμιλέψει εκμεταλλευόμενος το τυχαίο σχήμα του μαρμάρου, καθώς και τις χρωματισμένες από τη φύση επιφάνειες, που σκόπιμα μένουν αδούλευτες σε πολλά σημεία, όταν αυτό υπηρετεί εκφραστικές ανάγκες, συμβάλλοντας ώστε το στίγμα του δημιουργού να γίνεται αναγνωρίσιμο από το θεατή".

Εκτός από ένα σημαντικό αριθμό μεμονωμένων γλυπτών, έχει δημιουργήσει και έχει εκθέσει στην Ελλάδα και το εξωτερικό, έξι ολοκληρωμένες ενότητες γλυπτών: 1. "Αλφαριθμητάρι της Πέτρας" (24 γλυπτά, 1997), 2. "Άνθη της Πέτρας" (12 γλυπτά, 2000) 3. "Πλους" (8 γλυπτά, 2002), 4. "Υάδες" (12 γλυπτά, 2003), 5. "Πηγυλίδες" (12 γλυπτά, 2005) και 6. "Ρυάδες" (12 γλυπτά, 2006). Έργα του βρίσκονται σε δημόσιους χώρους και ιδιωτικές συλλογές στην Ελλάδα και το εξωτερικό.

Anthemis, Συλλογή κ. Dino Leventis, London

"Στάχυς". Συλλογή της "Chios Maritime".

Brussels 2005. Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Ο Διευθυντής του Γραφείου Πολιτισμού παραλαμβάνει το έργο "Εύπλους".

Sculpture & Painting
VARRIAS & COOPER

An Artistic Dialogue

February 2002

THE HELLENIC CENTRE

16 - 18 Paddington Street
Marylebone W1
LONDON
Tel. 020 7487 5060

Friday 1st February to Friday 1st March 2002 / Mon-Fri 9.30 am - 5.30 pm.

Sponsors: VARSHIP SHIPPING Co.LTD, Athens - Greece
Foster Yeoman Limited, Frome - U.K.

London 2002. Έκθεση Genesis με τον Barry Cooper.

About the Artist

Aristides Varrias was born on Chios in 1949; until the age of 18 he was immersed in the splendour of the Byzantine art of his homeland and in the great tradition of the island's folk art period.

He studied Theology in Thessalonica (1972), Pastoral Psychology at Princeton University, (Th.M., 1975), and he attended C.P.E. at Bellevue Hospital Center, and other institutions (1977). Furthermore, he studied music and visual arts. Studying marginality and the relation between marginal people and the Church, he received a doctorate degree from the University of Thessalonica (2004).

Since 1979 he lives and works on Paros as a professor and as a sculptor, searching the truth of human "prosopon", through the paths of philosophy and science, as well as the apocalyptic ways of the Art. He is married to Maria Arkouli and has got two sons. He is representing Greece in the European Community of Stone. Lately, he became vice president of the "International Paros Art Cycle" and he taught sculpture at the Hellenic International School of Arts (H.I.S.A.)

His recent collection Ryades, 12 abstract figures inspired by the poetry of Elytis, is sculpted on Opal. All his other work is sculpted on latypes of Parian Marble, the "Parian Lithos" of the ancient world, which was famous for its whiteness, transparency and smoothness. They are also sculpted with the same simple instruments, which the ancient Greek sculptors were using.

Dr. Dora Eliopoulou- Rogan, (Dr. of History of Arts and Critic), wrote about Varrias:

"**Aristides Varrias, being an inspired creator, "feels" and molds the Parian marble, the famous lychnitis, in a charismatic way. He molds "prosopa" which radiate besides the perfectness of the "metier", a very advanced, above all, poetic mood... They are faces expressing reverie, expectation, prosopa which palpitate from emotions, anticipate conditions, pry memories, challenge experiences and indelible through time impressions. Prosopa, which are invincible and, at the same time, so human.**" She also writes about his abstract sculptures: "These sculptures, gifted with an

"organic" substance, indicate everlasting beings. Beings, which circulate, swing, transportate and wind between us, but we do not perceive them with our common senses. That's why the sculptures of Varrias reveal to us charismatically their very beings, proving at the same time the talent of their creator."

In 1997, painter and sculptor Alkis Ginis, prefacing the album "Alphabet of the stone", wrote about Varrias: "...His artistic interest focuses on the human form, while the minimalistic character of the forms he chooses to sculpt contain the simplicity of form and abstraction reminiscent of the folk art and the Cycladic idols. Uninterested in overindulging his sculptures with unnecessary details and finishing touches, he is content with just fragmental expression. ...Nature's own self-sufficiency, reflected in Aristides Varrias' sculptures, is what makes up their special character. It is with this criteria that the artist selects the part of the piece of the marble where each form will be sculpted, taking advantage of the random shape of the model as well as the natural coloring on its surface, which are intentionally left in their natural state wherever this serves the artistic purpose, contributing in this way, to the personal trademark of the creator to be recognized by the viewer".

Besides a great number of independent sculptures, he has produced and exhibited in Greece and abroad, six complete series: 1. The "Alphabet of Stone" (24 sculptures, 1997), 2. The "Flowers of Stone" (12 sculptures, 2000) 3. "Plous" (9 sculptures, 2002), 4. "Yades" (12 sculptures, 2003), 5. "Pegylides" (12 sculptures, 2005) and 6. "Ryades" (12 sculptures, 2006).

Many of his sculptures are set in public places and private collections worldwide.

ΣΤΗ Δ' ΑΝΑΪΞΑΣ.
Συλλογή της "Varorient Shipping"

2003 Από την έκθεση της
συλλογής "Πλους και Υάδες".

SERVING THE COMMUNITY SINCE 1886

SOMERSET STANDARD

No 8,817 THURSDAY JANUARY 17, 2002

NEWS

Partners in art explore south and north

FROM sculptor and painter Barry Cooper is exhibiting next month at the Somerset Centre in London with Greek artist Anthony Veloso. The two artists are working together on a joint exhibition of their work, which will be held at the Somerset Centre, 11-17 Pall Mall, London W1K 1JL, from February 1 to March 1. The exhibition is at the Somerset Centre, 11-17 Pall Mall, London W1K 1JL, from February 1 to March 1. The exhibition is at the Somerset Centre, 11-17 Pall Mall, London W1K 1JL, from February 1 to March 1.

14 Ιουλίου
Η Ολυμπιακή Φλόγα στην Πάρο

Από το Δήμο Πάρου στην Ο.Ε. του "Αθήνα 2004"

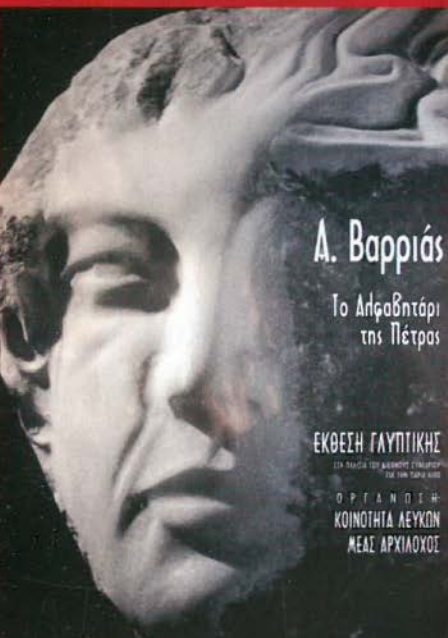
Αριστείδης Βορριάς
Καλλιπνους
Παρίσι Λίβος 2004

1997.
Έκθεση της συλλογής
"Αλφαριθμητά της Πέτρας".

Frome, 2000.
Έκθεση της συλλογής
"Άνθη της Πέτρας".

Εξώφυλλο του περιοδικού
"Χιόνι" φιλοξενεί τον
"Ηλιάνθεμο".

2004, Καλλιπνους.
Η Ολυμπιακή Φλόγα στην
Πάρο. Από το Δήμο Πάρου
στην Ολυμπιακή Επιτροπή.

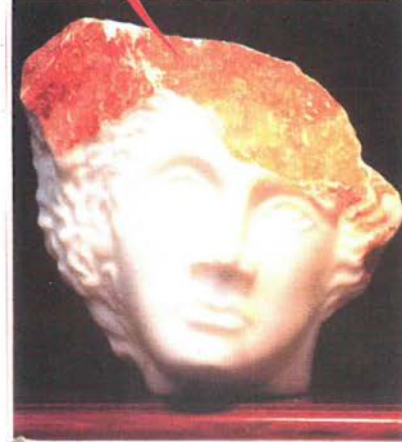
A. Βαρριάς
Το Αλφαριθμητά
της Πέτρας

ΕΚΘΕΣΗ ΓΑΥΠΤΙΚΗΣ
11-17 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1997
ΟΡΓΑΝΩΣΗ
ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΛΕΥΚΩΝ
ΜΕΛΕ ΑΡΧΑΙΟΧΩΣ

ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΜΕΤΑΡΟ ΛΕΥΚΩΝ 4-10 ΟΚΤ. - ΜΕΛΕ ΑΡΧΑΙΟΧΩΣ 11-17 ΟΚΤ. 1997 ΠΡΕΣ 6-9 ΜΜ

ΧΙΟΝΗ

118 • ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2000 • 800 ΔΡΑ

Αιγυπτιώτης Ελληνισμός

Αριστείδης Βαρριάς

Έκθεση Γλυπτικής

Πηχυλίδες & Ρυάδες

Ομήρειο Πνευματικό Κέντρο Δήμου Χίου

28 Ιουλίου - 12 Αυγούστου 2006

Καλλιτεχνική Επιμέλεια: **Αριστείδης Βαρριάς**

Φωτογραφίες έργων: **Σίμος Βαρριάς**

Εκτύπωση: **Ο ΤΥΠΟΣ** - Χίος

Aristides Varrias

Sculpture

Pegylides & Ryades

Homerion Cultural Centre of Chios

From 28th July to 12th August

Artistic surevision: **Aristides Varrias**

Photographs of the sculptures: **Simos Varrias**

Printing: **Ο ΤΥΠΟΣ** - Chios

